

ZÁKLADNÍ
ŠKOLA

TOMÁŠE GARRIGUA MASARYKA

Rodkovského 2, 678 01 Blansko

SBORNÍK LITERÁRNÍCH PRACÍ

žáků 5. – 9. ročníku

2015 / 2016

Jaro

Na prvního máje
sníh na jaře taje,
recitaci máme,
vše do toho dáme.

Ovzduší se otepluje,
kachna po rybníku pluje,
je jaro a občas prší,
zvířata se množí.

Stromy rozkvétají,
koupaliště se otvírají,
vyrábíme pomlázky,
chodíme na procházky.

Opékáme špekáčky,
sbíráme houbičky,
bude konec jara
a nám skončí škola.

Michal Dobrovský, Robin Hudec, Jakub Kabrhél, 5. C

Jaro

V březnu všechno začalo,
jaro přišlo na svět,
mlád'átko se vyklubalo,
radost je teď napřed.

Blíží se nám velký svátek,
středa, čtvrtek a Velký pátek.
Hurá! Bude státní svátek.

Půjdeme s kamarády ven,
užijeme si mnoho her.
A pak zase domů,
učení a úklid znovu.

Kateřina Šebková a Hana Škrabalová, 5. C

Jaro

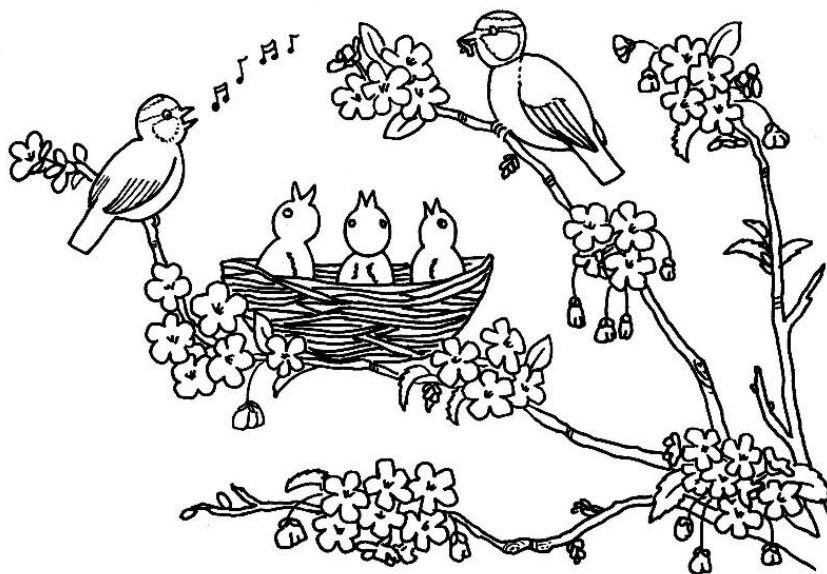
Slunce svítí,
kvete kvítí.
Včelky létají,
lidé se radují.

Zvířátkům se rodí mláďata,
po zahradě běhají štěňata.
Broskev, jabloň a hruška,
krásně kvetou ode dneška.

Ptáci zpívají,
včely opylují.
Den je o něco delší,
noc naopak kratší.

Začínají velikonoční svátky,
kluci pletou pomlázky.
Jaro je krásné
a taky velmi teplé.

Kristýna Šebková, Lenka Vondrová, Nela Vyroubalová, 5. C

Jaro

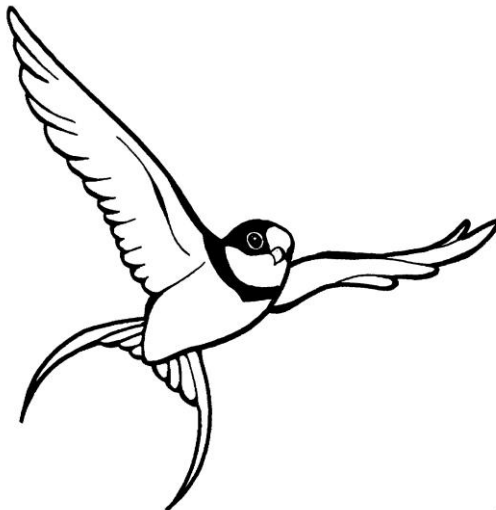
Na jaře je krásně,
my skládáme básně.
Vyrůstají květiny,
ve škole jsou těžké hodiny.

Spoustu sladkostí si dáme,
mamky totiž vymrskáme.
Holky barví vajíčka,
kluci dostanou zajíčka.

Vlaštovky se vracejí,
hmyz už nemá naději.
Máme ochočené vlaštovky,
do školy nám nosí aktovky.

Na jaře je krásně,
my skládáme básně.
To je ve zkratce naše jaro,
krásné květiny a slunné ráno.

Max Kavín a Jakub Müller, 5. C

Želva a jaro

Jaro létá vzduchem,
mravenec leze mechem.
Želva nám zaspala,
v pelíšku se válela.

Lesy voní po jahodách,
louka zase po mechu,
želva pořád leží
ve svém teplém pelechu.

Shánějí ji kolegyně, želváci a želvata.
„Žaneto, ty povalečko,
kde máš letos skrýš?
Kde ty jenom spíš?“

Sněženky už vylézají,
krokusy se rozhlíží.
„Jak to že se tudy
žádná želva neplíží?“

Konipásek tudy letí,
hlásí v jarním rozhlase:
„Tragédie se tu stala,
želva se nám zatoulala!“

Vtom se želva probudila,
protáhla se, zívla si,
do kalendáře se zahleděla,
vidí oknem konipasy.

Vzpomněla si na jaro,
vylezla hned ven,
vidí želví družinu.
„Pojď ty rychle sem!“

Želva se k nim rozběhne,
i když to moc neumí.
Ale jí to nevádí,
jen se trochu zapotí.

Se všemi se přivítá.
A tak končí báseň má
o želvě, která zaspala,
začátek jara nestihla.

Michaela Jurajdová a Anette Süssová, 5. C

Mé oblíbené místo

Chtěl bych vám popsat místo, které mám moc rád. Jezdím sem třikrát do roka. Cesta nám trvá dlouhých šest hodin. Budeme potřebovat i cestovní doklady, protože vás pozvu za hranice České republiky. Vydáme se na východ. A když v dálce uvidíte vysoké, skalnaté a často zasněžené hory, je to znamení, že se blížíme k cíli. Poznali byste jméno těch hor? Ne? Nevadí, prozradím vám ho.

Jsou to Vysoké Tatry. A odtud ujedete jen 30 kilometrů. A jsme zde! Ve vesnici jménem Rudňany, kterou bych na mapě nikdy nenašel, kdyby se tam nenarodil tatínek.

V Rudňanech se mi líbí příroda, ale hlavně zde mám druhou část rodiny. Své bratrance a sestřenice vidím opravdu zřídka, a tak s nimi nadšeně podnikám výlety do okolí. Hned pár kroků za domem najdete malebnou a nedotknutou přírodu. Je tam velké množství divoké zvěře, například: jeleni, medvědi, vlci, rysi, mufloni, a někde dokonce i kamzíci. Jediné, co malebnou přírodu ruší, je romská osada za městem.

V okolí se nachází Slovenský ráj, kde jsou nádherné turistické trasy. Kam tvé oko dohlédne, je něco zajímavého a krásného. A proto každému doporučuji se na toto místo jednou podívat!

Tobiáš Slanina, 7. A

Abeceda
Kolektiv žáků 7. A

A

A je jako domeček
nebo jako zvoneček.
A je jako střecha,
co tě schovat nechá.
Když zaprší, když je zima,
pod střechou je vždycky prima.

Lukáš Černý a Štěpán Zajíc

A

A je malý stan,
ráda lehám tam.
Vždycky v létě
stojí na zahradě.

Lucie Formánková a Anna Stojanovová

B

Boubelatá bříška dvě,
Bořek na ně bubnuje.
Když se však nedaří,
Bořek bubny proboří.

Martin Malík

B

Písmeno B je jako brýle,
co nosí moje babička,
vždy je to tak milé,
když dá si je na víčka.

Tereza Musilová a Monika Štěpánková

B

Každý, kdo nosí brýle rád,
ničeho nemusí se bát.
Všechno vidí jako rys
a neplete pravopis.
Písmeno B mi připomíná brýle,
s nimi vždycky dojdeš cíle.

Anežka Klimešová a Anna Machačová

C

C je jako boule
nebo půlka koule,
také jako křeslo budoucnosti,
do kterého budou sedat hosti.

Hana Bušová

D

D jako smajlíková pusa,
též křídlo malého kosa.
D jako půlka voňavé čajové svíce
nebo v půlce května na obloze měsíce.

Hana Bušová

D

D vypadá jako pila,
která o práci snila,
hledala si práci v lese,
dřevorubec už ji nese.

Dominik Šenk

D

D je jako břicho mého dědy,
chodívám s ním na posedy.
Dalekohled má,
hodně zvířat zná.

Lucie Formánková a Anna Stojanovová

E

Hřeben, hřeben, hřebínek
připomíná písmeno E.
Když zacuchám si pramínek,
krásně mi ho rozčeše.

Tereza Musilová a Monika Štěpánková

E

Eva drží hřeben
z perleti vyroben.
Máma na ni křičí,
že ten hřeben zničí.

Martin Malík

F

F je jako bouchačka,
byla s ní provedena vloupačka.
Bylo to včera v „kaufu“,
už má díru v laufu.

Matěj Kobyłka

I

I je jako jednička římská,
i píšťalka, na niž se píská,
nakonec chodecká hůl
nebo ke kytičkám kůl.

Hana Bušová

J

J je jako jídlo,
lepší nežli mýdlo.
Jídlo se dá dobře trávit,
zato mýdlem jenom dávit.
Jídlo, to já mám moc rád,
s jídlem já jsem kamarád.

Lukáš Černý a Štěpán Zajíc

K

K je jako káva,
již si ráda dávám.
V kavárně si posedím,
chlebičky si k tomu sním.

Lucie Formánková a Anna Stojanovová

L

Já jsem Lukáš,
a to je L,
pokud jsi to nevěděl.
Z čisté lásky jsem byl zplozen,
ve znamení Lva pak zrozen.
Přesně v srpnu, v teplém létě.
A jsem rád na tomto světě.

Lukáš Černý

L

L je jako motyka,
používá ji Monika,
okopává záhony,
kde pěstuje melouny.

Dominik Šenk

M

M připomíná korunu,
třpytivou a zlatou,
vidíme v ní královnu,
vznešenou a krásnou.

Tereza Musilová a Monika Štěpánková

O

O je jako na parníku okno
nebo do bazénu na skákání prkno.
V matematice samá nula
a v češtině pořád jen kula.

Hana Bušová

O

O je jako rybník,
chodívá tam Jeník,
chytává rybičky
pro kluky a holčičky.

Dominik Šenk

O

Písmeno O je jako rybník,
ve kterém se schovává vodník.
Střádá si tam dušičky
a krmí své rybičky.

Anežka Klimešová a Anna Machačová

P

Lízátko písmeno P mi připomíná,
a to není ničí vina.
Každý má rád lízátka,
je to zkrátka pohádka.

Anežka Klimešová a Anna Machačová

R

R jako reklama,
plno věcí v sobě má.
Vždy se dozvím nové věci,
třeba - že je rohlík v akci.

Michal Hrubý a Štěpán Musil

S

S je jako had,
který z kamene spad,
zachránil si hlavu
o měkoučkou travu.

Dominik Šenk

S

Písmeno S je jako had,
který se tu plazí.
Říká mi, že má hlad,
tak pomozme mu, draží.

Tereza Musilová a Monika Štěpánková

S

S je jako had,
co ho nemám rád.
Jeho dlouhý jazyk syčí,
kdo ho vidí, vždycky křičí.
Kůži svléká, je to had,
písmenko S mám ale rád.

Lukáš Černý a Štěpán Zajíc

S

Písmeno S je jako věšák
a věšák má každý fešák.
Věší si tam kabáty,
barevný a strakatý.

Anežka Klimešová a Anna Machačová

T

T je jako televize,
programů a pořadů je stále více,
aspoň máme na co koukat
nemusíme si sami broukat.

Matěj Kobyłka

T

T je násada k lopatě,
míváme ji na chatě.
Když je smetí moc,
přijde na pomoc.

Lucie Formánková a Anna Stojanovová

U

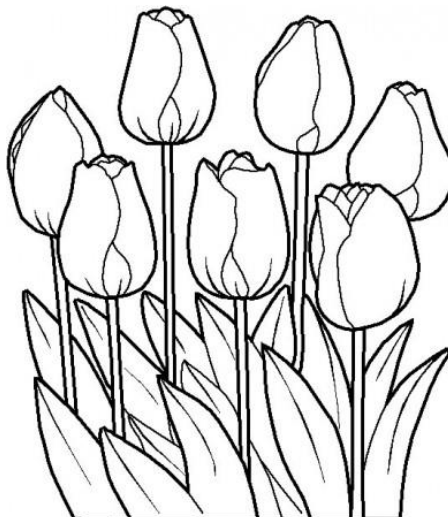
U je jako tulipán,
krásná jarní kytko,
jak tak chodím sem a tam,
vidím ji jen zřídka.

Tereza Musilová a Monika Štěpánková

Z

Z mi vždycky připomíná,
že už brzy přijde zima.
Jako včela mírně bzučí,
když se zrovna létat učí.
V zimě sluníčka je málo,
už aby tu bylo jaro.

Lukáš Černý a Štěpán Zajíc

Město

Procházím se uličkami, zákoutími a parky toho mně tak dobře známého města. Na první pohled se zdá obyčejné, ovšem když nahlédnete hlouběji a odhalíte byt' jen malý ždíbec jeho tajemství, zjistíte, že je nejneobyčejnější z těch obyčejně neobyčejných měst. Oku pouhého člověka, kterému se nedostává fantazie, jsou však jeho krásy skryty. Možná, kdyby oči zavřel a otevřel svoji mysl, spatřil by to, co mě na tomto městě tak fascinuje. Na každé květině, listu, stromu, mraku, ba dokonce i kamínku je něco, co ho činí neobyčejným. Ať už je to vidět na první pohled, nebo je třeba delšího zkoumání, vždy se najde maličkost, chabé pousmání a vy to spatříte. Žízníte po dalších zázracích a neobyčejnostech tohoto města. Domy zde nejsou ani příliš malé, ani příliš velké, jsou takové, jaké se vám zdají býti, aniž byste je vzájemně srovnávali. Občas vás polechtá jemný vánek, který může být cítit po lesním ovoci, zmrzlině nebo čemkoliv jiném, co si v tu chvíli představíte. Ovšem jedno místo zde pro mě bude vždy to nejneobyčejnější z nejneobyčejnějších. Hladí mě a laská vždy, když jsem poblíž. To místo o mně ví vše. Ví o mých touhách, snech, zármutcích, zná všechny mé strachy a obavy. To místo je ze všech míst v tom magickém městě to nejčarokrásnější.

Viola Štrajtová, 8. B

Město

Města. Jsou všude. Shluky chodníků, silnic a budov. Město je ten kousek Země, kde lidé všechny ulice strategicky souplí k sobě a celé to nějak pojmenovali. Města mají malou ségru vesnici, což je vlastně jeho menší a míň modernější verze. I když, těžko říct.

Město vám toho může hodně připomínat. Spousta lidí by určitě řekla, že bludiště nebo mapu ve zvětšené verzi, ale dají se nalézt i jeho jiné míň nudné podoby. Představte si třeba město jako člověka. Silnice by mohly být tepny a chodníky žíly. Kachličky na cestách si vybavte jako otisky prstů a náměstí jako srdce, hlavní dění všeho. To by potom světová velkoměsta měla srdce teda pekelně velká, představte si takový Time Square v New Yorku. Možná by se lidé mohli řídit tím, čím větší náměstí, tím srdečnější povaha. Počkat, to by v malých městech, jako v tom mém, moc dobrých lidí nebylo, odvolávám to!

Město je místo, kde vás cesty dovedou tam, kam si přejete. Do vaší práce, školy, do míst, které znáte. Dovedou vás za vašimi blízkými, přáteli i nepřáteli, i když... Tam tudy asi moc nechodíte. A teď si zkuste představit změnu vašeho města. Je to jako kdybyste celý život malovali tváře a najednou měli být krajinář. A přesně tohle se stalo mně. Tedy, ne že bych se vzdala mých milovaných portrétů, to nikdy! Ale prostě jsem jen musela nedobrovolně ze skicáku vytrhnout papír s ještě nedokončeným obličejem. A řeknu vám, začít nové veledílo není lehké. Ještě k tomu s barvami, když jste celý život byli tužkaři.

Všechny vychozené chodníky jsou pryč, všechny známé budovy, všichni vaši přátelé. Jste na to sami, jen vy. A jen vy si musíte bez jakékoliv pomoci šlapat nové cestičky znovu. Je to jako ty sny, ve kterých na sebe sami křičíte, ať už se vzbudíte. Ale nejde to. I přesto, jak moc byste se chtěli probudit ve své staré posteli, ve svém starém pokoji, ve svém starém domě, ve svém starém městě. Ne. Slovo „starý“ je ze slovníku vymazáno. Místo toho je před všemi slovy napsáno „nový“. Na potvoru je to napsané pastelkou, u níž trvá pěkně dlouho, než se pořádně vygumuje. Většinou se stejně nikdy nepodaří ji vymazat úplně...

Myslím, že teď už se mi to celkem daří. Ale pořád je vidět, a ne málo. A bělítko nikde nemůžu najít.

Zkrátka, město tvoří prostředí, kde žijeme. Není to ani tělo, ani mapa, ani hřiště na famfrpál, je to jen obrovská omalovánka, u které je na vás, které barvy zvolíte. Škoda, že já ráda tužku...

Nelly El Khatib, 8. B

Vzpomínky I.

Je to ta chvíle, na kterou vzpomínám,
jako by to bylo včera, zdá se nám.

Bylo to poprvé, kdy potkaly jsme se
a hned seznámiyi jsme se.

Byl to pocit bezpečí,
který mi jinde nesvědčí.

Byla to rána do srdce,
jakoby spojila naše ruce.

Bylo to spojení - kamarádství,
ke kterému se nikdo zády neobrací.

Byl to blesk, co spojil mě s tebou,
až mě z toho ruce zebou.

Od té doby naše společné řádky
se vždy obešly bez větší hádky.

Byly to naše chvíle a ty mi nikdo nevrátí,
ale ty vzpomínky se už nikdy neztratí.

Byla a jsi důvod k mému úsměvu,
díky tobě je mi do zpěvu.

Byly jsme své vždy
a tak to bude navždy.

Veronika Volgemutová, 8. B

Vzpomínky II.

Když jsem přišla do třídy,
nedívala jsem se na křídý.

Dívala jsem se na tebe
a chtěla jsem tě mít u sebe.

Celý rok sis ze mě dělal jen srandu,
a já od tebe chtěla aspoň pandu.

Velkou plyšovou pandu
a mít jich celou bandu.

Chtěla jsem aspoň jedinou vzpomínku na tebe,
abych ji mohla nosit navždy u sebe.

Chybí mi tvoje nabalování,
ráda jsem měla rozmazlování.

Celá tvá láska se rychle změnila,
když se naše třída v béčko spojila.

Potom už jsi neměl oči jen pro mě
a nechal jsi jen posílat nadávky do mě.

Pro vyšší ego jsi mě trápil
a chozením s tebou jsi mě vábil.

Potom to byly velké chyby,
chovali jsme se jak ryby.

Jako velké tupé ryby, co nic nechápou,
a zase jsi nechal dělat ze mě blbou.

Oba jsme udělali chyb spousty
a u mě se spravují dobrými sousty.

Od chvíle, co jsi mě opustil,
jsem přibrala, jak jsi to dopustil?

Moc mi chybí naše společné chvíle,
ale ty se nevrátíš, jsou jak ztracené míle.

Potom jsem tě ztratila asi navždy,
ale vzpomínat na naše chvíle budu vždy.

Byly to vzpomínky,
krásné jak bárbínky.

Ted' už jsou zkažené,
na mém srdci ražené.

Nikdo mě nezná tak jako ty,
omotat si mě dokážeš kolem ruky.

Pak jsi mě chtěl získat zpátky,
a potom srazit mě zase na lopatky.

Chovala jsem se naivně,
ted' si za to pykám, jsem na dně.

Podvádět a lhát mi, to by ti šlo,
ted' ti nezbývá nic, než mi zamávat, ale to ti snad došlo.

Ráda jsem tě měla a moc,
ale ted' budu chladná jako noc.

Můžeš si za to sám,
a zkus to házet na mě, já ti dám!

Veronika Volgemutová, 8. B

Písmena z abecedy

D

To zní jako drak,
ten, kterého na provázku
pustíš až kamsi do oblak.
Tam, kam se odvážil pouze mrak.

Lukáš Sivera, 8. B

I

Jako za bouře u cesty osamělý strom.
Ještě dřív, než však ozve se hrom,
do něj udeří klikatý blesk.
I, jako když dlouze táhne se stesk.

Viola Štrajtová, 8. B

O

Jako malá pilulka, kterou nám předepíše doktor
a zatímco jinde je jich málo, jinde je jich až moc.
Jako chlapec, co zpívá dětský chór,
jeho mysl zatápí černá noc.

Tereza Skotáková, 8. B

C

Může být srpem měsíce,
co houpe se v neklidném vzduchu.
Umí být ozdobou přes líce,
úsměvem od ucha k uchu.

Nelly El Khatib, 8. B

S

Písmeno S podle kroutící se zmije,
půlka nekonečna, co se druhou kryje.
Neznámá zatačka, kterou někdo rád mívá,
jak hadí syčení, co z křoví se ozývá.

Barbora Hédlová, 8. B

J

Písmeno J mi připadá jak háček,
rybařit se s ním dá,
v tom není žádný háček.
Dáš ho na prut a vydáš se rybařit,
ještě na něj návnadu
a může se zadařit.

Rybu ulovíš a je vyhráno,
ale rybařit běž až brzy ráno!
To je totiž čas, kdy nejvíce ryby berou.
Tak lovu zdar
a vem mě někdy s sebou!

Sarah Zieglerová, 8. B

O

Je to kroužek, co dva lidí spojí,
bez něho se svatba neustrojí.
Je jako Země, co se pořád točí,
skončí, až když meteorit do ní vkročí.
Je jako kolo, co jede tam a sem,
jako velký koláč, co беру si ven.
O jako zrcadlo, ve kterém se vidím,
je jako rybník, do kterého se řítím.

Barbora Konečná, 8. B

Naše třída

Kryštof se jmenuji, všichni mě znáte
společně chodíme do třídy páté
a právě o našem „céčku“ chci mluvit.
Ne, že se budete hned odteď zubit.

V lavicích trávíme náročné hodiny,
učivo z matematiky, češtiny, ajiny
všichni se snažíme do hlavy uložit,
lumpárny musíme na chvíli odložit.

Na velkou přestávku, tam se to hodí,
obzvláště klukům se nápady rodí,
holky zas hodnotí, kdo a s kým chodí.

Někdy náš společný povyk a řádění
přehluší na další hodinu zvonění
a pak nás postihnou tresty a potupy,
například v těláku trénujem nástupy.

Tak to je ve zkratce ta naše třída
5.C - tabule, houba a křída.
Vážení pánové a milé dámy,
jsme bezva parta a ne žádné „lamy“!

Kryštof Kovář, 5. C

Abecední seznam autorů:

(čísla označují stránku sborníku, na které najdete příspěvky jednotlivých žáků)

<i>Bušová Hana</i>	8, 10, 11
<i>Černý Lukáš</i>	7, 10, 13, 14
<i>Dobrovský Michal</i>	2
<i>El Khatib Nelly</i>	16, 20
<i>Formánková Lucie</i>	7, 9, 10, 14
<i>Hédlová Barbora</i>	21
<i>Hrubý Michal</i>	12
<i>Hudec Robin</i>	2
<i>Jurajdová Michaela</i>	5
<i>Kabrhél Jakub</i>	2
<i>Kavín Max</i>	4
<i>Klimešová Anežka</i>	8, 12, 13
<i>Kobylka Matěj</i>	9, 13
<i>Konečná Barbora</i>	21
<i>Kovář Kryštof</i>	22
<i>Machačová Anna</i>	8, 12, 13
<i>Malík Martin</i>	7, 9
<i>Müller Jakub</i>	4
<i>Musil Štěpán</i>	12
<i>Musilová Tereza</i>	7, 9, 11, 13, 14
<i>Sivera Lukáš</i>	20
<i>Skotáková Tereza</i>	20
<i>Slanina Tobiáš</i>	6
<i>Stojanovová Anna</i>	7, 9, 10, 14
<i>Süssová Anette</i>	5
<i>Šebková Kateřina</i>	2
<i>Šebková Kristýna</i>	3

<i>Šenk Dominik</i>	8, 11, 12
<i>Škrabalová Hana</i>	2
<i>Štěpánková Monika</i>	7, 9, 11, 13, 14
<i>Štrajtová Viola</i>	15, 20
<i>Volgemutová Veronika</i>	17, 18-19
<i>Vondrová Lenka</i>	3
<i>Vyroubalová Nela</i>	3
<i>Zajíc Štěpán</i>	7, 10, 13, 14
<i>Zieglerová Sarah</i>	21

Zdroje obrázků:

Obrázek na straně 3:

<http://www.i-creative.cz/wp-content/uploads/2012/03/kvetouci-stromy-6.jpg> (21. 6. 2016)

Obrázek na straně 4:

<http://www.i-creative.cz/wp-content/uploads/2012/09/vlastovka.jpg> (21. 6. 2016)

Obrázek na straně 6:

<http://image.shutterstock.com/z/stock-vector-mountain-lake-forest-pine-trees-rock-vector-illustration-252214261.jpg> (22. 6. 2016)

Obrázek na straně 14:

http://files.market1-1.webnode.cz/system_preview_detail_200004588-b8057b9000-public/Tulip%C3%A1ny%204.jpg (21. 6. 2016)

Obrázek na straně 15:

<http://cache3.asset-cache.net/xc/496779008.jpg?v=2&c=IWSAsset&k=2&d=-JT8rLg01oIfH6Zlig4zXUjS4mgUJZkol3yl5s19PyYo-rCVUiiIn32ml3ynW6t40> (22. 6. 2016)

Obrázek na straně 17:

<http://wecoloringpage.com/wp-content/uploads/2016/02/Best-Friends-Coloring-Page-WeColoringPage-01.gif> (22. 6. 2016)

Obrázek na straně 19:

<http://cz.depositphotos.com/8089176/stock-photo-panda-archer.html> (21. 6. 2016)

Obrázek na straně 22:

<https://stigmahurtseveryone.files.wordpress.com/2013/08/to-class.gif> (22. 6. 2016)

Obrázek na straně 24:

https://christiansread.files.wordpress.com/2011/11/reading_books.png (21. 6. 2016)

Obrázek na straně 26:

<http://www.shutterstock.com/cs/pic-82251322/stock-vector-etch-of-a-girl-at-a-table-in-a-book.html?src=fD2T5hRg6xgJvZxyVoFBlg-1-73> (21. 6. 2016)

Ve sborníku jsou použity literární práce, které vytvořili žáci ve školním roce 2015/2016. Autoři i jejich zákonní zástupci s uveřejněním souhlasili, práce jsou použity v originálním znění, bez jazykových úprav.

Metodické sdružení vyučujících českého jazyka (šk.rok 2015/2016)

Burgetová Radomíra, PhDr.

Ocetková Petra, Mgr.

Opletalová Ilona, Mgr.

Panáčková Věra, Mgr.

Svobodová Libuše, Mgr. – vedoucí MS

